

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De inclusa, quae daemones vidit super scapulis monachoru[m] de Porceto
cap. 50.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

byterium, in loco vbi monachi in viam exēentes & ite
deuntē solent prosterni: qui dum caput retorqueret,
& hoc illucque conspiceret, in vocem humanam en-
pit, dicens: Non curetis licet modò sint firmi, ego e-
grediar, & iterum post modicum reuertar, sicque eo
intuente egreſſus est. Huius visionis frater Richardus
teſtis est, qui eam ab eius ore audiuit. Iste est Herman-
nus, qui vidit coram Henrico Fikone amphoras cum
vino & vrlsum, ſicut dictu est distinctione quarta cap.
91. A P O L L O N I V S: Cūm diabolus huiusmodi beſta-
rum formas ad noſtrā infestationem aſſumat, puto
quod turpiter contentientibus illudat. CAESARIUS:
Hoc eſt certum.

CAPV T L.

Inclusa quædam admodum religiosa Aquisgrani
manet, ſatis mihi nota, cuius nomen ſupprimi, ne
ei cauſa ſiam perſecutionis. Hæc ante reclusionem,
cūm adhuc eſtet in ætate puerili, & in habitu ſæcula-
ri, religiosa tamen, in humeris & in ſcapulis mona-
chorum de Porceto deambulantium in oratorio dr-
mones in formis ſimearum atque cattorum residere
conſpexit. Et, quia quosdam ex illis iam per conſen-
ſus vitiorum captiuos tenebant, ad quemcunq; locum ſive personam fantasmata respiciebant, mona-
chorum oculi ſequabantur, & ſecundū leuitates il-
lorum, gestus iſtorum formabatur. Vidi adhuc, quod
horribilis erat, quosdam ex illis canes magni & terri-
anteceſdebant, ita ut catenæ, quæ in eoru collis vide-
bantur, etiam colla monachorum ambirent, quibus
ad ſua ludibria illos trahebant. APOLLONIUS: Heu
quod homines ad imaginem & ſimilitudinē Dei crea-
ti, & dignitate ordinis etiam hominibus maiores eſſe-
ti, qui ſpiritibus inimundis imperare debuerant, ab
ipſis propter malam vitam tā viliter illuduntur. CAE-
SARIUS: Hoc eſt quod Psalmista conqueritur, dicens:
Homo cūm in honore eſtet, non intellexit, compara-
tus eſt iumentis inſipientibus, & ſimiſis factus eſt illis.
APOLL. Videtur mihi ex ſupradictis, quod quandoq;
homo

Pſal. 48:

homo diabolo det materiam tentandi. CAESARIVS:
Hoc verum esse, vno tibi ostendam exemplo.

CAPVT L I.

Stabat aliquando conuentus de Hemmenrode in horto, plantarium caulum terræ infigens; *Homines* stabant & monachus virüs cum cæteris Thomas *interdil* nomine, cui talis cœpit cogitatio suboriri: Si modò *præbere* essem in domo patris tui, ancilla tua non dignaretur *Diabolo* tam vilissimum opus facere. Exiuit ergo de medio *materiæ* fratum cum indignatione, illuc eum ducente spiritu *tentandi* superbiæ, vbi fortius eum posset impugnare. Cum ergo in silua solus esset, tentator adfuit, & qui priùs sola cogitatione pulsauerat, nunc aperta impugnatione & visibiliter aggreditur. In specie namque mulieris apparens, cœpit alloqui eum. At ille digitum superponens ori suo, significauit non licere loqui sibi. Sed mendaciorum omnium caput & pater illico per mulierem illam fantasticam, quam effigiauerat ad deceptionem, respondit: *Quid hoc sit, inquit, nefcio, ego venio de cōuentu, & Prior dedit mihi licentiā ut loquerar tecū.* Credidit ille, & locutus est. Tunc illa asseruit parentes ipsius misisse pro eo, & oportere eum Treuerim ire secum ad emendum equum, & sic transire in terram suam. Præcedendo igitur misera miserum ducebat, ipsa quidem frutetorum omnium condensa sine impedimento transiens, ille vero cum magna difficultate sequebatur. Tandem asperitate itineris & laboris turbatus, in nomine, inquit, Patris quomodo sic imus? *Quo dicto,* maligna illa mulier citius euanuit. Et cum cæli esset serenitas magna, eadem hora circa eum facta est tempestas & pluia, ipsumque madefactum exteriùs interiùs confusum remisit ad conuentum. Confessus postea est, quod quādiu cum muliere illa deambulabat, maximam carnis titillationem habuerat. APOLLONIUS: Puto quod fuerit spiritus fornicationis. CÆSARIVS: Iustè moueris: sape enim peccatum peccato punitur, & per lapsum carnis superbia mentis in multis humiliatur. Inde habes plurima exempla in vitas Patrum. APOLLONIUS: